

Мақомоти ҳудудии андоз

“Оид ба татбиқи муқаррароти қисми 4
моддаи 183 Кодекси андоз”

Кумитаи андози назди Ҳукумати Ҷумҳурии Тоҷикистон бо мақсади дар амал дуруст татбиқ намудани муқаррароти қисми 4 моддаи 183 Кодекси андози Ҷумҳурии Тоҷикистон доир ба меъёрҳои андоз аз даромади шахсони ҳуқуқӣ (минбаъд – андоз), мактуби дастурии мазкурро барои қорбарӣ ва таъмини иҷро ирсол менамояд.

Мутобиқ ба талаботи қисми 4 моддаи 183 Кодекси андоз барои фаъолият оид ба истехсоли молҳо, фаъолияти ташкилотҳои қарзии молиявӣ ва ширкатҳои мобилӣ ва фаъолият оид ба истихроҷ ва қорқарди захираҳои табиӣ, инчунин барои ҳама намуди фаъолияти дигар меъёри андоз муайян карда шудааст.

Барои мақсадҳои андозбандӣ фаъолияти соҳибқорие, ки даромад аз фурӯши молҳои (молу мулки моддӣ) аз ҷониби худи соҳибқор истехсолшуда ба даст омадааст, фаъолият оид ба истехсоли мол ба ҳисоб рафта, мутобиқ ба сарҳати якуми қисми 4 моддаи 183 Кодекси андоз нисбат ба ҷунин фаъолият меъёри 13 фоизаи андоз татбиқ карда мешавад.

Зимнан, ташкилотҳои қарзӣ ва ташкилотҳои қарзии исломӣ, ки дар асоси иҷозатномаи Бонки миллии Тоҷикистон фаъолияти дар қонунгузори Ҷумҳурии Тоҷикистон пешбинишударо амалӣ менамоянд, маблағи андозро нисбати ҷунин фаъолияти хоҷагидорӣ бо меъёри 20 фоиз ҳисоб ва пардохт менамоянд.

Дар қорқарди ин, қайд карда мешавад, ки субъектҳои хоҷагидори машғули фаъолият доир ба хизматрасонии алоқаи сайёри истифодаи умумӣ ҳамаи стандартҳо (хизматрасонии алоқаи кандуии мобилӣ), хизматрасонӣ оид ба интиқоли маълумот (аз ҷумла алоқаи телеграфӣ ва IP-телефонӣ), аз ҷумла тавассути шабакаҳои операторон, хизматрасонии ҳадамоти телематикӣ, аз ҷумла тавассути шабакаҳои интернетӣ,

хизматрасонии алоқаҳои телефони байналмилалӣ (байнишаҳрӣ) тавассути шабакаҳои операторҳо ва хизматрасониҳои дигари шабех, маблағи андозро бо меъёри 20 фоиз ҳисоб ва пардохт менамояд.

Инчунин, андозсупорандагоне, ки ҷаъолияти онҳо истихроҷ ва коркарди захираҳои табиӣ мебошанд, мутобиқ ба талаботи сархати сеюми қисми 4 моддаи 183 Кодекси андоз меъёри андозро ба андозаи 18 фоиз ҳисоб ва пардохт менамоянд.

Тибқи талаботи сархатҳои 5 ва 6 қисми 3 моддаи 297 Кодекси андоз истихроҷи захираҳои табиӣ ин маҷмӯи корҳои ба берун баровардани канданиҳои ғоиданок буда, коркарди онҳо ин корҳои марбут ба ҷудо намудани ҷузъҳои ғоиданок аз ашёи хоми минералӣ мебошад.

Бинобар ин, мутобиқ ба талаботи зикршуда, ҳамагуна субъектҳои хоҷагидоре, ки дорои иҷозатнома (иҷозат) доир ба ҳуқуқи истифодаи қазри замин буда, ба истихроҷ ва коркарди захираҳои табиӣ машғуланд, аз ҷумла корхонаҳои истехсоли семент, хишти пухта, истихроҷи омехтаи регу шағал ва ҷудо намудани он ба навъҳо ва дигар корҳо дар соҳаи қазри замин уҳдадор мебошанд, ки аз даромади худ вобаста ба ин намуди ҷаъолият маблағи андозро бо меъёри 18 фоиз ҳисоб ва пардохт намоянд.

Ғайр аз ин, хотиррасон менамоем, ки меъёри андоз аз даромади шахсони ҳуқуқӣ барои дигар намудҳои ҷаъолият, аз ҷумла ҷаъолият оид ба таҳвили мол, иҷрои қор ва хизматрасониҳо ба истиснои сархатҳои 2 ва 3 қисми 4 моддаи 183 ба андозаи 18 фоиз муқаррар карда шудааст.

Бо назардошти гуфтаҳои боло, мақомоти ҳудудии андоз вазифадор карда мешаванд, ки бо мақсади дар амал дуруст табтиқ гардидани муқаррароти моддаи 183 Кодекси андоз, пешгирии ҳамагуна амалҳои саркашӣ аз дуруст ҳисоб ва пардохт намудани андоз аз даромади шахсони ҳуқуқӣ, ҷиҳати ба самъи андозсупорандагон расонидани муҳтавои мактуби дастурии мазкур ҷорачӯӣ намоянд.

Раис

Н. Давлатзода